

**Minnet af den 29 mars 1792.
Stockholm, tryckt hos Johan
Pehr Lindh 1792**

1700-1829 81 Ca gust. III Br. 1792

National Library
of Sweden

[GUSTAF III]

Mit
Kens. Lij
(RM)
Gust. III

1700-1829

1792

MINNET

AF

DEN 29 MARS 1792.

STOCKHOLM,

TRYCKT HOS JOHAN PEHR LINDH 1792.

T E N N I M

DEI GRAM CO INC

Ack! at Han fallen är! — Ej föds Hans Like mer.

LIDNER.

Hvem! — gjuter någon helig tår,
Som vårdig GUSTAFS minne rinner?
Den stumma saknaden är vår
Och då Hans Bröst ej mera brinner,
Han Vördnaden utaf oss får.

Det Hågn, o Gud! Du svurit har,
För oss, af nåd, Du ej förklarar;
Den Vises hopp sig först bedrar,
Då det emot Din Vishet svarar.

Du skapade Naturens Lag,
Och ville tingens samband knyta;
Då menskan dödelig och svag
Sig trodde denna kedja bryta.

Men denna villa Du dock glömde
Och återhöll Din vredes Arm,
Och brottet för dess viggas gömde,
Och öppnade Din Faders-barm.

Men Gud! — Hvars Sjal är Den, som denna ordning bryter?
Hvars blick som mörkret hemsk, hvars drägt är nattens flor,
Som mot sitt fosterland ur ilskans kåftar ryter,
At störtas skal den Kung Han helgd vid Thronen svor:
Skal Nidingen o Gud! — jag vördar dessa lagar
Du fatt för hvarje steg af människornas mål,
Skal brottet andas fritt och korta glädjens dagar
Som voro Kärlekens — nu forgens föremål?

Med GUSTAF Du Ofs Lifvet gaf,
Skal Nidingen vårt hopp bedraga?
At icke öppnas skal Hans graf
För'n Honom Vi ej mer behaga.

Nej fällan i Hans höga blick,
Förtrycksamhet och oro röjdes:
Mot fria hjertan gladt Hans gick,
Och mot de hårdare Hans böjdes.

Monark! Då Du din Spira sträckte,
Til Sveriges Åra och försvar,
Du Afunden tillika väckte,
Som redan länge hvilat har.

Då Du gaf Lagarna et band,
Som sjelfsvåld ej förmått at bryta;
Utaf et uselt vidgadt land,
De segrande Tyranner skryta.

Du log med Fridens fälla löjen,
Du svor med krigets brutna röst,
Du nekat hjertat fina nöjen,
Och våpnat hämden i Dit bröst.

Men snart från detta falans fält
Du skyndar, — och öfs Friden skånker,
Då med et hjerta lugnt och fält,
Du på Dit Folk, Dets åra tänker.

Ja ljuset af det Majeståt,
Som Konung! Du från Thronen spridde,
Mot stormens fackla ofta stridde
Och vant tils brottet skymde det.

O Konung! om Dit sorgsna Folk,
Du lefvande har hört sin tacksamhet förklara,
Då hvarje redligt bröst ej fordrat snillet's tolk
At på Din glada Röst med hjertats egna svara,
Så skänk Odödlige ifrån Din fälla rymd,
En stråle af den blick Du fordom öfs har gifvit.
Vi sky för Nattens skräck — den dagen är öfs skymd,
Som lifvades i Dig och gömd med Dig har blifvit.

Af Dina Storverk jag betagen,
Skal Sången tyftas i mit bröft;
Och jag blott sjunga denna Dagen,
Då Sorgen hindrade min röst.

Nej! — bjuder Minnet Sångens vån,
Gif luft åt Efterverldens undran!
Låt Seclerna förvara den!
Och stadna ej i Din beundran.

Må det för Tiden vara sagt!
Af Slågterna befunnit blifva,
At Europas vundna magt,
Åt GUSTAFS Vördnad nödgas gifva.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

